

عنوان مقاله:

بررسی میزان آلودگی ذرت مصرفی در مرغداری های استان کرمان به تی-2توکسین

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره دانشجویان دامپزشکی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

حسین گیلوری - استادیار گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، گرمسار، ایران.

عبدالله قره خانی - دانش آموخته دکترای دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، گرمسار، ایران.

مهدی پورمعصومی - دانش آموخته دکترای دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، گرمسار، ایران.

سجاد فاریابی - دانش آموخته دکترای دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، گرمسار، ایران.

خلاصه مقاله:

مایکوتوکسین ها متابولیت های ثانویه سمی برخی از قارچ های رشته ای می باشند و از نظر ساختمانی غالبا هیدروکربن های حلقوی و به ندرت هیدروکربن های خطی بوده که ملکول های نسبتا کوچکی داشته و به همین دلیل به طور معمول بوسیله سیستم ایمنی انسان و دام ها شناسایی نمی شوند. خوراک آلوده به مایکوتوکسین ها می توانند باعث اختلالات و بیماری های جدی در دام ها و در نتیجه به خطر انداختن سلامت انسان ها شوند. همچنین آلودگی محصولات کشاورزی به مایکوتوکسین ها، سبب خسارات اقتصادی بسیار در صنایع غذایی، دامی و کشاورزی می شوند. روش کار: در این مطالعه 34 نمونه ذرت از مرغداری های استان کرمان به صورت تصادفی از ذرت مصرفی طیور نمونه گیری به عمل آمده است. جهت اخذ نمونه از روش استاندارد نمونه گیری از مواد غذایی و فرآورده های کشاورزی برای کنترل رسمی سطح مایکوتوکسین به شماره 12004 تهیه شده توسط موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران استفاده گردیده است و به روش الایزا میزان تی-2توکسین در آنها اندازه گیری شد. نتیجه گیری: تمامی نمونه ها دارای آلودگی به تی-2توکسین بوده، میانگین آلودگی در ذرت 15/48 نانوگرم در گرم بوده است. میانگین آلودگی در مقایسه با حداکثر مجاز ایران 15 نانوگرم در گرم بالاتر بوده است.

کلمات کلیدی:

مایکوتوکسین، فوزاریوم، تی-2توکسین، ذرت، الایزا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/779880>

